

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

11 listopad 2020

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XII, NUMER 554

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor”
ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 19.11.2020 r.

Tak, wiem, do czerwca jeszcze daleko. Tradycyjnie w tym miesiącu jesteście wezwani do odmawiania Litanii do Serca Jezusowego. Nasza formacja do także poznawanie bogactwa Kościoła, a niewątpliwie jest nią Litania. (nie bójcie się, przed nami jeszcze Litania do Krwi Jezusa oraz Litania do Niepokalanego Serca Maryi, ale nie wszystko naraz). Formacja, by była owocna, także podlega pewnej zmianie. Pamiętajcie, nie jesteście zakonnicami i zakonnikami klauzury, dlatego nasza formacja jest dostosowana do nas.

Papież Leon XIII mówił, że Serce Jezusa jest symbolem i żywym obrazem nieskończonej miłości Jezusa do wiernych. A miłości, to zawsze nam brakuje. Każdy miłości potrzebuje. Prawdziwej, nie tylko przytulania, buziaczków itd. Ale miłości, jako akceptacji i otwartego serca, miłości jako postawy życia. Dlatego zapraszam do codziennych rozważań, które mają pomóc nam odkryć jaka jest moja miłość do Boga i do drugiego człowieka. W tym czasie mamy przypatrzeć się swojemu sercu. Praca codzienna powinna zająć nam codziennie ok. 20 min, wg schematu:

1. Modlitwa do Ducha Świętego – hymn do Ducha Świętego
2. Teksty biblijne, rozważanie i pytania
3. Medytacja i wnioski, zapisane w zeszycie
4. Akt codziennego ofiarowania.

Na owocną pracę, błogosławię +
ks. Damian, Pasterz

Modlitwa Akt codziennego ofiarowania:

Boskie Serce Jezusa, ofiaruję Ci przez Niepokalane Serce Maryi wszystkie modlitwy, sprawy, prace i krzyże dnia dzisiejszego jako wynagrodzenie za nasze grzechy. Łączę je z tymi intencjami, w jakich Ty za nas ofiarowałeś się na krzyżu i nieustannie ofiarujesz się na ołtarzach całego świata. Ofiaruję Ci je za Kościół święty katolicki, za Ojca świętego N. i na wszystkie intencje na ten miesiąc i dzień wyznaczone. Pragnę też zyskać wszystkie odpusty, jakich dostąpić mogę i ofiaruję je za dusze w czyśćcu. Amen.

Czwartek:

Wstęp do modlitwy

Kult Serca Jezusowego został już wcześniej zainicjowany przez św. Małgorzatę Marię Alacoque (1647-1690) - francuską wizytkę. 16 czerwca 1675 r., kiedy siostra św. Małgorzata Maria Alacoque modliła się w kaplicy klasztoru w Paray-le-Monial we Francji, po raz trzeci objawił się jej Pan Jezus. Powiedział wówczas do niej: „Oto Serce, które tak bardzo umiłowało ludzi, że niczego nie szczędziło aż do wyczerpania i wyniszczenia się, by im dać dowody swojej miłości.”

Pan Jezus dał św. Małgorzacie Alacoque dwanaście obietnic, dotyczących czcicieli Jego Serca:

1. Dam im łaski, potrzebne w ich stanie.
2. Ustalę pokój w ich rodzinach.
3. Będę ich pocieszał w utrapieniach.
4. Będę ich pewną ucieczką w życiu, a szczególnie w godzinę śmierci.
5. Będę im błogosławił w ich przedsięwzięciach.
6. Grzesznicy znajdą w mym Sercu źródło i ocean miłosierdzia.
7. Dusze oziębłe staną się gorliwymi.
8. Dusze gorliwe prędko dojdą do doskonałości.
9. Będę błogosławił domom, w których wizerunek Serca mojego będzie czczony.
10. Osoby, które będą to nabożeństwo rozszerzały, będą miały imię swoje wypisane w Sercu moim.
11. Dam kapłanom dar wzruszania serc nawet najzwardzialszych.

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Marcin Zacharski

V-ce lider

Andrzej Paśkiewicz

V-ce lider

Animatorzy diakonii

Ewelina Konieczna
diakonia modlitewna

Andrzej Paškiewicz
diakonia uwielbienia

Magdalena Gola
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Wojciech Wojdyło
diakonia liturgiczna

Klaudia Winiarska
diakonia wprowadzająca

Konrad Przydział
diakonia medialna

Alicja Cyrnek
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

12. W nadmiarze miłosierdzia Serca mojego przyrzekam tym wszystkim, którzy będą komunikować w pierwsze piątki miesiąca przez dziewięć miesięcy z rzędu w intencji wynagrodzenia, że miłość moja udzieli łaskę pokuty, iż nie umrą w mojej niełasce, ani bez Sakramentów Świętych, a Serce moje będzie im pewną ucieczką w ostatniej godzinie życia.

Oryginalny tekst, ułożony przez siostrę Annę Magdalenę Remusat z Marsylii liczył 27 wezwań. 12 z nich zakonnica ta zaczerpnęła od jezuitę, ojca Jana Croiset, który już w 1691 roku w ten sposób czcił Serce Pana Jezusa i dał początek tej pięknej modlitwie. Dodatkowo 6 odmawianych wspólnie wezwań dołożyła rzymska Kongregacja Wiary przy ostatecznym zatwierdzeniu tekstu litanii w 1899 roku. **Litania obecna licząca 33 prośby, upamiętnia symboliczną liczbę lat życia Jezusa na ziemi** Dzielimy je na 3 grupy: opisujące relacje w Trójcy Świętej, cnoty Jezusa związane z miłością, Jezus który żyje i umiera dla ludzi.

Wszystkie wezwania w tekście owej litanii mają głębokie odniesienie do Pisma Świętego. Większość z nich jest prawie dosłownym cytowaniem Biblii, a inne biorą z niej natchnienie. Każde wezwanie zostało poprzedzone zwrotem Serce Jezusa. Wypowiadając te dwa słowa mamy na myśli samego Chrystusa, który kocha nas swoim Sercem. Owo Serce jest symbolem całego Miłosierdzia i Miłości, jaką Chrystus ma dla ludzi. Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we mnie, niech przyjdzie do mnie i pije, gdyż - jak zapowiedziało Pismo - strumienie wody żywej popłyną z mojego serca. W tych słowach Jezus objawił najgłębszą tajemnicę Swojego Serca. Jest ono źródłem żywej wody, która, jak określa św. Jan, oznacza Ducha Świętego (por. J 7, 39). Inaczej mówiąc, **dary Ducha Świętego wypływają z samego wnętrza, z Serca Chrystusa Pana.**

Piątek:

Wezwanie: Serce Jezusa, Syna Ojca przedwiecznego.

Teksty do medytacji: Mt 16, 15-16 i J 1, 34

Rozważanie: Pierwsze wezwanie odwołuje się do tej najważniejszej prawdy wiary dotyczącej Jezusa, głoszącej, iż jest on Synem Bożym. Teksty Pisma Św. w wielu miejscach potwierdzają nam tę prawdę wiary przyjętą przez Kościół i wyznawaną od samego początku. Sam Jezus, podczas swojego ziemskiego życia, przygotowywał uczniów do jej przyjęcia. Nie było to proste ze względu na głębokie przekonanie (wyniesione z religii żydowskiej) o jedności Boga. Początkowo nie mieściło się to nawet w głowach Apostołów, tak iż sami mieli wątpliwości, co o tym myśleć. Co więcej – sam Jezus prowokował te myśli, aż kiedyś zapytał wprost: A wy za kogo Mnie uważacie? (Mt 16, 15) Odpowiedź Piotra była jednoznaczna: Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego (Mt 16, 16).

Zastanawiając się nad prawdą o Bożym synostwie Jezusa, przychodzi nam na myśl nasze powołanie i godność dzieci Bożych. Również my, będąc synami w Synu, braćmi i siostrami Jezusa, na chrzcie św. doświadczyliśmy słów, które znamy z opisu Chrystusowego chrztu w Jordanie: Tyś jest mój Syn umiłowany (Mk 1, 11). Jesteśmy wybranymi przez Boga i przeznaczonymi do udziału w życiu Bożym. Zostaliśmy stworzeni na Jego obraz i podobieństwo. Naszym celem jest świętość, tak jak On jest Święty. Z ufnością więc kierujemy do Boga naszą modlitwą Ojciec nasz – Abba – Tatusiu. Ta wielka prostota i głęboka ufność są owocem daru, jaki otrzymaliśmy od Boga Ojca w Jego Synu Jezusie Chrystusie.

Pytania do refleksji:

- czy czuje się synem / córką Boga? jaki obraz Boga w sobie noszę?
- czy w swoim sercu noszę doświadczenie miłości Boga?

Sobota:

Wezwanie: Serce Jezusa, w łonie Matki Dziewicy przez Ducha Świętego utworzone

Teksty do medytacji: Łk 1,34-35

Rozważanie:

Trzech Ewangelistów: Mateusz, Marek i Łukasz opowiada nam o wydarzeniach przed narodzinami Jezusa. Możemy się domyślać, że część opowiadań o tych faktach pochodzi od Maryi, która jako Wybrana z Izraela bezpośrednio w nich uczestniczyła. Ta pokorna Służebnica Pana zgodziła się na pełnienie woli Bożej nawet wówczas, kiedy sama do końca nie była pewna, jak ją ma zrozumieć: Jakże się to stanie... (Łk 1, 34). Również jej Oblubieniec, św. Józef, nie mógł pojąć tego, co zaszło. Potrzebna była interwencja anioła: Nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło (Mt 1, 20).

Poczęcie Jezusa w łonie Maryi jest dziełem Ducha Świętego, którego Bóg Ojciec posyła, by spełniły się oczekiwania proroków dotyczące Mesjasza. Właśnie Mesjasz – Jezus Chrystus, Jednorodzony Syn Boży, przyszedł na świat przez dziewicze poczęcie Maryi, by obdarzyć

ludzkość zbawieniem. To zbawienie w Jezusie jest najpełniejszym wyrazem miłości Boga objawionej w Sercu Jego Syna.

Duch Święty, który działał w Maryi w czasie cudownego poczęcia Jezusa w jej łonie, działa również dzisiaj w Kościele i w każdym człowieku. Prowokuje do odpowiedzi na tę miłość, którą otrzymaliśmy w Jednorodzonym. Podobnie jak Maryja, nie zawsze mamy pewność, jaki będzie koniec tej drogi, ale zawsze możemy być pewni, że miłość Boża objawiona w Sercu Umiłowanego Syna i moc Ducha Świętego są gwarancją również naszego wybrania, dzięki któremu jesteśmy synami w Synu.

Pytania do refleksji:

- czy dostrzegam działanie Ducha Świętego w swoim życiu? Czy poddaje się Jego działaniu?
- czy w swoim sercu noszę świadomość wybrania i zaproszenia do zbawienia?

Niedziela:

Wezwanie: Serce Jezusa, ze Słowem Bożym istotowo zjednoczone

Teksty do medytacji: J 1,10-14

Rozważanie:

Kiedy w litanii mówimy „Serce Jezusa”, mamy na myśli oczywiście nie tylko część ciała Chrystusa, ale całą Jego osobę. Owo wyrażenie zwraca uwagę również na fakt, że w Jezusie doświadczamy miłości, która pochodzi od samego Ojca. Słowo „serce” każdemu kojarzy się z miłością, życiem, z matczyną i ojcowską troską. W Sercu Pana doświadczamy pełni miłości, która jest w Bogu, miłości zarówno macierzyńskiej jak i ojcowskiej. Tę prawdę wyraźnie głosi Stary Testament, w którym natchnieni autorzy wyrażając się o miłości Boga do ludzi, bardzo często używają określeń związanych zarówno z miłością macierzyńską jak i ojcowską.

Jezus jest Słowem Bożym, jedynym Słowem Ojca, Słowem stwarzającym, podtrzymującym przy życiu, wyrażającym miłość Boga do człowieka. To Słowo przybrało w historii ludzką postać, by zamieszkać wśród nas i udowodnić niejako tę miłość. Znamienne jest również to, że św. Jan napisał, iż oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy (J 1, 14). My, ludzie żyjący w XXI wieku, nie widzieliśmy na własne oczy Jezusa. Możemy Go postrzegać oczyma wiary przez Jego działanie w ludziach i historii. Św. Jan doświadczył obecności Pana osobiście. Widział Go swoimi oczyma. Co więcej, widział również Jego chwałę wówczas, kiedy z Piotrem i Jakubem byli z Nim na górze Tabor, i kiedy to przemienił się w ich obecności, ukazując swoje Bóstwo. Później zaś umiłowany uczeń zobaczył Jezusa wywyższonego na krzyżu, gdzie Syn oddał się w doskonałej ofierze Ojcu, by przyciągnąć wszystkich do siebie. Ostatnim i najmocniejszym dowodem Jego Boskości było zmartwychwstanie. Dzięki temu wydarzeniu chrześcijanie odzyskali utraconą nadzieję i dlatego wyznają w Jezusie swojego Pana i Zbawiciela.

Pytania do refleksji:

- czy oczyma wiary dostrzegam Jezusa?
- czy w swoim sercu przechowuję Słowo Jezusa? Czy Jego strzegę? Czy wprowadzam je w życie?

Poniedziałek:

Wezwanie: Serce Jezusa, nieskończonego Majestatu

Teksty do medytacji: Mk 14,61-62 i Hbr 1,3

Rozważanie:

Syn Błogosławionego po raz pierwszy ukazuje i oznajmia swoją chwałę, kiedy stoi przed arcykapłanem żydowskim, który z racji swego jako pierwszy miał służyć Najwyższemu Bogu. Najwyższy kapłan zapytał Go ponownie: «Czy Ty jesteś Mesjasz, Syn Błogosławionego?» Jezus odpowiedział: «Ja jestem. Ujrzycie Syna Człowieczego, siedzącego po prawicy Wszechmocnego i nadchodzącego z obłokami niebieskimi» (Mk 14, 61,62). Chrystus mówi o swoim odejściu do Ojca, o tym, że zasiądzie po prawicy Wszechmocnego. Nie zostaje rozpoznany, a nadto jeszcze odrzucony przez swoich. Zarzucono Mu bluźnierstwo, gdyż czynił się równy Bogu, mówiąc, że zasiądzie po Jego prawicy.

Trzeba było śmierci Jezusa a później Jego zmartwychwstania, by przekonać się, iż jest On rzeczywiście Synem Najwyższego. Potrzeba było palca włożonego przez Tomasza w ranę i w przebitą bok, żeby uwierzyć. Potrzeba było biec do grobu, by zobaczyć że jest on pusty. Potrzebne były nagłe i niespodziewane ukazania się Jezusa po Jego zmartwychwstaniu, cudowny połów, wspólne posiłki, droga do Emaus i tłumaczenie Pism. Dopiero wtedy uczniowie Pana mogli nabrać tej pewności, która nawet za cenę życia pozwoliła im wyznać, że Ten Syn, który jest odbłaskiem Jego chwały i odbiciem Jego istoty, podtrzymuje wszystko słowem swej potęgi, a dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy Majestatu na wysokościach (Hbr 1, 3)

Jaki jest majestat Jezusa? To majestat zupełnie inny od tego, o którym słyszeliśmy z opowieści o królach. Majestat Jezusa jest majestatem miłości.

Pytania do refleksji:

- czy oczekuje Majestatu Jezusa na końcu czasów?
- czy w swoim sercu doświadczam Majestatu Jezusa i swojej pokory / pychy wobec Niego?

Wtorek:

Wezwanie: Serce Jezusa, Świątynio Boga

Teksty do medytacji: J 2,19-22 i Ap 21,22

Rozważanie:

Nie mogli bowiem pojąć w jaki sposób Jezus – bez żadnych środków – może zbudować na nowo świątynię, którą ich przodkowie budowali przez czterdzieści sześć lat. Nie zrozumieli wtedy, że On mówił o innej świątyni, o świątyni swojego ciała, której świątynia jerozolimską była jedynie zapowiedzią. Dopiero po tragicznych wydarzeniach wielkiego tygodnia, po śmierci Jezusa i po zmartwychwstaniu, które zaskoczyło wszystkich – potwierdzając jednocześnie prawdziwość Jego nauki – uświadomili sobie, że to, co mówił, było prawdą.

To w Nim, w Jezusie Synu Bożym, Ojciec spotkał się z człowiekiem w sposób najbardziej bliski. To w Jego Sercu, rozdartym włócznią żołnierza, ukazała się miłość Stwórcy do wszystkich. Od tego momentu, od owych trzech dni, które były potrzebne na zbudowanie „nowej świątyni”, świątyni Jego ciała, straciła swoją funkcję świątynia jerozolimską, do której tylko nieliczni z ludzi mogli pielgrzymować.

Stary kult składania ofiar całopalnych został zastąpiony nowym kultem – kultem „w duchu i prawdzie”, gdzie prawdziwą czią oddawaną Bogu jest zachowywanie Jego przykazań, które streszczają się w dwóch najważniejszych: przykazaniu miłości Boga i bliźniego. Od tamtej chwili już wszyscy ludzie, nie tylko Żydzi, mają możliwość zbliżenia się do Boga i podziwiania przedziwnych darów Jego miłości. Nową świątynią, Ciałem Chrystusa, jest Jego Kościół, w którym gromadzą się wszystkie narody, by głosić chwałę Boga. Jego Głową jest Chrystus – Baranek, dzięki któremu mamy śmiały przystęp do Ojca i możemy do Niego wołać „Abba – Tatusiu”.

Pytania do refleksji:

- czy moje życie, moje serce jest szczególnym miejscem obecności Boga?
- czy i jak dbam o moje serce jako świątynię Boga?

Środa:

Wezwanie: Serce Jezusa, przybytku Najwyższego

Teksty do medytacji: Ap 21,3

Rozważanie:

Autor Listu do Hebrajczyków w sposób szczególny zwraca uwagę na kapłaństwo Jezusa. Sam Chrystus nie pochodził tak jak wszyscy kapłani starotestamentalni z rodziny lewitów. Z tego też powodu nigdy za swojego życia ziemskiego nie wszedł do miejsca centralnego świątyni jerozolimskiej zwanego „Sanktuarium” – Święte Świętych. Do niego bowiem mógł wejść jedynie najwyższy kapłan żydowski jeden raz w roku, kiedy to dokonywał ofiary kadzenia.

Owo najświętsze miejsce świątyni było niewielkim, zaciemnionym pomieszczeniem, odgradzonym od pozostałych części świątyni welonem, którego z zewnątrz nie można było nawet dostrzec. Do „Miejsca świętego” świątyni, które poprzedzało „Sanktuarium”, mogli wchodzić kapłani, aby złożyć ofiarę kadzielną i ofiarę z pokarmów. W tym kontekście bardzo znamieny jest więc fragment Listu do Hebrajczyków, w którym czytamy, że Jezus przez własną krew wszedł raz na zawsze do Sanktuarium świątyni, zdobywszy wieczne odkupienie (Hbr 9, 12).

W tej perspektywie łatwiej rozumiemy słowa Ewangelistów Mateusza, Marka i Łukasza o tym, że w chwili śmierci Jezusa na krzyżu, welon świątyni rozdarł się na połowę z góry na dół. Cóż to oznacza? Mianowicie, iż od śmierci Jezusa, którą przez przelanie krwi odkupił każdego człowieka, straciły sens dalsze ofiarowywanie darów i zabijanie cielców dla przebłagania za grzechy.

Przez swoją śmierć Jezus sam siebie uczynił Przybytkiem – Sanktuarium, które nie jest już zakryte przed ludźmi welonem, lecz jest odsłonięte wobec każdego, by wszyscy mogli się spotkać z Najwyższym. O tym właśnie mówił Jezus w słowach: Zburcie tę świątynię, a Ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo (J 2, 19). W tym ujęciu rozumiemy też słowa z Apokalipsy św. Jana Apostoła: Oto przybytek Boga z ludźmi: i zamieszka wraz z nimi, i będą oni Jego ludem, a On będzie BOGIEM Z NIMI (Ap 21, 3). W Jezusie odzyskaliśmy bliskość Ojca. To Emmanuel, Bóg z

Nami, Zbawiciel

Pytania do refleksji:

- czy wpatruje się w Jezusa? Czy czuje bliskość Boga?
- jakie pragnienia spotkania i przebywania z Bogiem nosi moje serce?

Ogłoszenia

- 1. Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i jej przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.**
2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam (główny budynek DD Tabor, poziom -1) na czas spotkań online zostaje zawieszona do odwołania
3. Prowadzimy całodzienną modlitwę w godzinach od 7-21 w intencji członków Wspólnoty oraz ich rodzin. W danej godzinie należy odmówić Litanię Loretańską lub rozważyć jedną tajemnicę Różańca (1 dziesiątek). Nie ma konieczności modlitwy przez całą godzinę, ale w miarę możliwości zachęcamy. Można się zapisywać bezpośrednio do grafiku <https://docs.google.com/spreadsheets/d/1OYurnVO2Me5Ge7PH8ca1DvHrFtO4xckPT0hrjSPmtA8/edit?usp=drivesdk> lub w przypadku problemów zgłaszać telefonicznie do Eweliny tel. 886238087. Codziennie do grafiku jest dokładany nowy dzień. Gorąco zapraszamy wszystkich do udziału w modlitwie.
4. Chcemy również, aby codziennie jedna osoba ze Wspólnoty przyjmowała Komunię Świętą w intencji Wspólnoty. Zapraszamy wszystkich do wzięcia udziału w takiej formie modlitwy. Grafiki dostępne są pod linkiem: <https://drive.google.com/file/d/1tkfGgdrHLRI34rkCXj4eLn8vilncZB5B/view?usp=drivesdk> a zgłaszać się prosimy Eweliny.

Z powodów sytuacji epidemicznej w kraju, informacje o spotkaniach będą udzielane na bieżąco.